

faae. Skjøndt jeg nu, alt saa ikke finder, at der kan være Noget at indvende imod Indholdet af Lovforslaget, saa maa jeg dog udtale, at det efter min Mening vilde være rigtigere, om man ikke lod det gaae videre. Grunden dertil er den, at det overhovedet ikke kan ansees hensigtsmæssigt, at man bewirker Smaaforandringer i de gjældende Love, naar der ikke har viist sig en virkelig Trang til saadanne Forandringer, og jeg kan ikke antage, at man har følt nogen virkelig Trang til en saadan Forandring som den, Lovforslaget gaaer ud paa. Det sigter jo nemlig væsentlig til at forklare de Udtryk i den gjældende Forordnings § 2, „Arbeidsskylter, som vise sig udenfor Huset,“ idet der nemlig har været opkastet Spørgsmaal om, hvorvidt dette skulde forstaaes som eensidigt med Arbeider, der foretages udenfor Huset. Jeg har, som det høitærede Thing bekendt, ikke dristet mig til theoretisk at give nogen Fortolkning i saa Henseende, men det vil ogsaa være bekendt af de tidligere Forhandlinger, at der ikke har foreligget noget Tilfælde, hvori det virkelig er oplyst, at der har viist sig Ulemper paa Grund af den Tvivl, der kan være om Fortolkningen. De Spørgsmaal, der tidligere have været fremsatte i saa Henseende, deels ved Skrivelse til Justitsministeriet, og deels ved en Forespørgsel her i Thinget, ere gaaet ud paa det almindelige Spørgsmaal, om man kunde forstaae de nævnte Ord paa en vis bestemt Maade, men have ikke dreiet sig om et vist forekommende Tilfælde, angaaende hvilket man har ønsket at vide, om de Arbeider, hvorom der var Tale, virkelig kunne falde ind under de forbudte eller ikke. Ihvorvel Fortolkningen af de nævnte Ord i Forordningen ganske vist kan antages for tvivlsom, saa holder jeg mig overbevist om, at, naar der forekommer Tilfælde i Praxis, hvor Spørgs-

maalet skal finde sin Afgjorelse ved Domstolene, saa vilde disse, ifølge den almindelige Tendens hos dem, visnok snarere være tilbøielige til at frifinde end til at fordomme; men i alt Fald havde man jo, naar en saadan Sag fremkom, og Udfaldet blev til Ugunst for Vedkommende, et factisk Bevis for, at det kunde være ønskeligt at faae en bestemt Afgjorelse; men mig er det aldeles ikke bekendt, at nogen saadan Sag hidtil har været for Domstolene.

J. A. Hansen: Med Hensyn til den Tilføining til Lovens Titel, som den ærede Justitsminister omtalte, skal jeg til denne Sags 3die Behandling tillade mig at stille et Forslag, hvorefter en saadan Tilføining skal kunne skee. Jeg er enig med den høitærede Minister i, at det ved denne Leilighed, som ved enhver anden, er ønskeligt at gjøre Loven saa tydelig som muligt og at udsætte den saa lidt som muligt for forskjellige Forklaringer, og det er mig saaledes en Fornøielse ved denne Leilighed at kunne bidrage Alt, hvad jeg formaaer, dertil. Med Hensyn til de Bemærkninger, der forøvrigt ere fremførte af den høitærede Justitsminister, da har det overrasket mig at høre, at han mener, at der endog kunde være Mulighed for Indsigelser fra andre Sider mod Affattelsen af denne Lov; thi det forekommer mig utvivlsomt, at, naar man holder sig til den Forklaring, som Regjeringen selv har givet af Loven, da den som Udkast blev forelagt Ständerne, naar man foretrækker Regjeringens Forklaring for Regjeringens Affattelse af selve Loven, idet Forklaringen er tydeligere, end selve Loven er, saa kunde man dog have noget Haab om, at der ikke kunde være Noget til Hinder for at tage Forklaringen og ophøie den til Lov istedetfor den tidligere Lovs egne Bestemmelser.